

Widmo wojny na Dalekim Wschodzie

Zamach na most pod Kirynem. — Dzień pierwszy maja w Moskwie.

LONDYN, 25. — Z Mukdena nadeszła alarmująca wiadomość o wysadzeniu w powietrze wielkiego mostu kolejowego w odległości 60 kilometrów od Kirynu. Zamach był wykonany w nocy, z soboty na niedzielę, przy pomocy niezwykle silnego ładunku dynamitu.

O sile wybuchu świadczy szczegół, że filar kamienny runął, dwa przęsła spadły się w rzekę, a wartownia, w której znajdowało się 23 żołnierzy japońskich, wyleciała w powietrze. Huk słyszano w samym Kirynie, skąd komenda wojskowa wysłała natychmiast pociąg pancerny w kierunku miejsca wybuchu.

Ciemności utrudniały oblławę w okolicy, jednakże żołnierzom japońskim udało się ująć dwu podejrzanych mężczyzn, nie Chińczyków, prawdopodobnie Rosjan. Nieznajomi nie posiadali przy sobie żadnych dowodów osobistych, odmówili też zeznań, tłumacząc się nieświadomością.

Główna kwatery japońska armii charbińskiej ogłosiła stan oblężenia w kilku miastach północnej Mandżurji. Zarządzenie to objęło między in. Charbin i Kiryn. Panuje ogólne przekonanie, że sprawcami wysadzenia mostu są agenci sowieccy.

W pobliżu miejsca wybuchu, podczas poszukiwań natrafiono na przewodniki elektryczne. Pochodzenie ich ustali ekspertyza.

LONDYN, 15. Tokio przeżyło dzisiaj rano drugą falę samorządnych manifestacji. Wiadomość o wysadzeniu mostu na rzecze Sungari pod Kirynem wywołała niesłychane wzburzenie. Na wiecach ludność żądała represyj wobec urzędów sowieckich w Mandżurji. Nie jest wykluczone, iż japońska rada ministrów zdecyduje się jeszcze w dniu dzisiejszym na osta-

teczne zlikwidowanie sowieckiej dykcji kolejowej w Charbinie. Ostateczna decyzja zależy od wyników śledztwa.

MOSKWA, 15. We wczorajszych uroczystościach pierwszomajowych w Moskwie wziął udział cały korpus dyplomatyczny oraz turecki premier, Ismed Pasza i turecki minister spraw zagranicznych, Tewfik-bej.

Komisarz spraw wojskowych Woroszyłow wygłosił okolicznościową mowę, zaznaczając, że armja czerwona musi być gotowa do poparcia ataku, bowiem wojna stoi u wrót Rosji.

Wytworzyła się sytuacja dość paradoksalna, gdyż senjorem korpusu dyplomatycznego w Moskwie jest najstarszy z przedstawicieli, ambasador japoński Hirota.

Odroczenie sprawy Gorgonowej

do soboty 14 maja r.b.

LWÓW, 25. Dzisiejsza rozprawa przeciwko Gorgonowej, oskarżonej o zamordowanie sp. Elżbiety Zarembianki w Brzuchowicach pod Lwowem, rozpoczęła się ze znacznym opóźnieniem. Zgóry wiadać było, że opóźnienie to nie jest bez znaczenia i że zakończenie dzisiejszego posiedzenia sądu będzie niezwykle sensacyjne. W kołach wtajemniczonych twierdzono już wczoraj, że trybunał, sądzący Gorgonową, obradował w niedzielę przez parę godzin, przyczem do sędziów zgłosili się biegli chemicy, którzy zeznawali na rozprawie sobotniej.

DODATKOWE ZEZNANIA BIEGLYCH.

Istotnie rzeczoznawcy chemicy, a więc prof. Westfalewicz, dr. Opieński i dr. Piro przybyli na dzisiejsze rozprawy, prosząc o dodatkowe przesłuchanie, motywując to niewłaściwą relacją ich orzeczeń w prasie lwowskiej, co może szkodliwie wpłynąć na subiektywny sąd o ich zeznaniach sędziów przysięgłych, którzy mają wydać wyrok o winie oskarżonej.

Trybunał dopuszcza do dodatkowego przesłuchania biegłych.

Prof. Westfalewicz oświadcza, że krew znaleziona na rozmaitych przedmiotach w willi Zarembov w Brzuchowicach, badana metodą Laplace'a, która ostatnio została zarzucona, jako niedosć ścisła. Co do tego, że znaleziono na futrze Gorgonowej krew grupy A (Zarembianki) tego cofnąć prof. Westfalewicz nie może. Polemiki prowadzić o metodzie nie mogą — mówi prof. Westfalewicz. — Nie chcę być pomocnikiem pana prokuratora, ale muszę powiedzieć, że jeżeli metoda Laplace'a była zła, to ponieważ była stosowana przez długi czas na całym świecie sprawiedliwość mogła popełnić niezliczo-

nie omyłki, gdy orzeczenie o krwi decydowała o winie oskarżonych.

Drugi biegły, dr. Opieński, oświadczył również, że nie cofa zdania, że na futrze Gorgonowej znaleziono krew grupy A. Wobec denuncjacji materiału oraz wobec nowszych ścisłych metod analizy krwi, według prof. Hirszfelda z Warszawy, należy — mówi dr. Opieński — ponownie próby w interesie prawdy, metodą bendynową i gwanasową. Dalsze badania wyjaśnia, czy metoda Laplace'a w tym mordzie była błędna, czy słuszna.

Przewodniczący: Czy krew A była w jednym miejscu na futrze?

Prof. Westfalewicz: Krew A była na prawym rękawie i na plecach futra.

Przew.: Czy nowa analiza zmienić może wyrok.

Dr. Opieński: Czulsza próba może zmienić wyrok.

ORZECZENIE SĄDU.

Po tych zeznaniach następuje sensacyjne orzeczenie sądu. Przewodniczący sędzia Andrzejewicz, oświadcza, że trybunał postanowił odmówić wnioskowi prokuratora o przesłuchanie w charakterze świadka sędziego śledczego Kulczyckiego, ponieważ sprawa została wyjaśniona do dostatecznej materjałem, na którym oparto akt oskarżenia.

Dalej trybunał odmówił uwzględnienia szeregu wniosków obrońcy Gorgonowej.

A więc odrzucił wnioszek obrońcy co do zarekwirowania aktów sprawy w kwestji włamania do willi w Brzuchowicach w czasie gdy Gorgonowa i inż. Zaremba znajdowali się w areszcie śledczym. Ponieważ włamanie to zostało wyjaśnione, w dalszym ciągu trybunał odmówił zarekwirowania aktów sprawy o zamordowa-

Włamanie do pałacu

B. KRÓLA MANUELA.

LONDYN, 25. — W Twickenham dokonano dziś w nocy włamania do pałacu ekskróla portugalskiego Manuela.

Mimo, że pałac jest zamieszkały przez 30 osób, włamywacze zdolali przedostać się do gabinetu prywatnego, gdzie zabrali klejnoty, cenne obrazy, stare srebra i ważne dokumenty. Policja przypuszcza, że włamanie miało raczej charakter polityczny, ponieważ ze stałowej szkatułki zgnęła paczka z korespondencją.

nie 12-letniej Józefy Neuwert. Chodzi tu o mord seksualny, popełniony pod Lwowem, a obrona Gorgonowej starała się wykazać, iż w okolicach Lwowa grasuje jakiś morderca seksualny.

Również postanowił trybunał odmówić badaniu psychiatrycznemu klasycznego świadka oskarżenia, 15-letniego Stanisława Zaremby, czego obrońca domagał się, motywując, iż jego matka jest chora umysłowo i dziecko może być obciążone dziedziczne. Trybunał uznał, że chłopiec w zeznaniach nie zdradzał objawów nie normalności, a ocena jego zeznań należy do sędziów przysięgłych. Również i Gorgonowa nie może być zbadana na okoliczność, czy jest anormalna pod względem zmysłowym, czy jest anormalna, gdyż to nie odpowiada istocie sprawy.

Również sąd odrzucił wnioszek co do przesłuchania nadinspektora policji państwowej, Piątkiewicza z Warszawy, który ma ukończony Instytut kryminalistyczny w Lozannie, a który miał być, zdaniem obrońcy, zbadany na okoliczność, że w kryminalistyce jest rzeczą znaną i wia domą, iż pomiędzy zawodowymi zbrodniarzami istnieje przesąd, iż oddanie kahu na miejscem zbrodni chroni przed wykryciem. Sąd odrzucił to, ponieważ już poprzednio zostało dowiedzione, iż również niezawodowi mordercy, wskutek silnego wzruszenia w momencie zbrodni, mogą mimowoli oddać ekskrementy.

Również sąd odrzucił wnioszek obrońcy o przesłuchanie Józefa Jedwab, który miał dowiedzieć, że jedna z poważniejszych świadków oskarżenia, służąca Bekkerowa na dopuszczała się kradzieży i małogowego kłamstwa.

DALSZE BADANIA.

Natomiast trybunał postanowił sprawdzić z sądu karnego w Katowicach akta spraw o oszustwo Halemba, który zeznawał, jakoby Gorgonowa namawiała go do uwiedzenia za pieniądze sp. Elżbiety Zarembianki.

Dalej trybunał postanowił przesłać do analizy w państwowym instytucie higieny w Warszawie: futro, świecę, chustkę z piwnicy, 2 klamki, drzazgi od drzwi piwnicznych, zeszkrobiny krwi z muru, celem przeprowadzenia biologicznego badania krwi, tj. zbadania, czy jest to krew ludzka, czy zwierzęca.

Wobec tego trybunał postanowił przerwać rozprawę do 14 maja r.b. Jest to ustawowo najdłuższy czas, na jaki można odroczyć rozprawę. Naturalnie po zakończeniu odroczenia trybunał obradować będzie w tym samym składzie, zarówno wotantów, jak i sędziów przysięgłych.

Zrozumiałe, iż odroczenie rozprawy wywołało niebывалą sensację w całym Lwowie tembardziej, że od chwili zbrodni w Brzuchowicach wszystkim się zdawało, iż nie ulega najmniejszej wątpliwości, że Gorgonowa, aresztowana w pierwszym dniu śledztwa, jest właściwą sprawczynią ponurej zbrodni, której ofiarą padło młode życie 17-letniej Elżbiety Zarembianki.

Samobójstwo

KONSULA PERUWIANSKIEGO.

KRAKÓW, 25. (Tel.wł.). W poniedziałek rano popełnił samobójstwo konsul honorowy peruwiański w Krakowie Marjan Walter wraz z żoną Stefanją, zażywszy weronalu. Przyczyną samobójstwa zły stan finansowy.

Komunistki w czerwonych trykotach

Demonstracje antyjapońskie w Londynie.

BERLIN, 25. — Ulicami Berlina przemarszerowało wczoraj kilkaset młodych komunistek — członkini klubu sportowego, ubranych w czerwone trykoty. Tuż za kobietami postępowała mężczyźni w czerwonych rosyjskich „rubaszkach”, zapinanych pod szyję na dwa guziki.

Ponieważ trykoty dziewcząt były cokolwiek zbyt ścisłe i wywoływały wesołość wśród przechodniów, przeto policja skierowała pochód do Lustgarten, gdzie zabrał głos niedoszły prezydent republiki niemieckiej Thielmann. Mówca zapewnił, że komunistki nie dopuszczą do ataku na Rosję sowietką. Podczas awantur, jakie wywijały się następnie, policja aresztowała 50 osób.

BERLIN, 25. — Ukazanie się pochodu komunistycznego na ulicach Treviru, wywołało w mieście wielkie podniecenie. Przywódcą miejscowej bojówki hitlerowskiej zwołał swoich

podkomendnych i wyruszył na spotkanie pochodu.

Przed katedrą wywiązała się zacięta bójka, podczas której kilkanaście osób odniosło rany. Komunistom podbierano transparenty, szlاندary podarto je i polamano. Policja dokonała licznych aresztowań.

Podobne wypadki rozegrały się w Bremie, gdzie podczas rozpraszania waleczących 7 policjantów odniosło rany.

LONDYN, 25. — Wiece komunistów, bardzo zresztą nieliczne, przeistoczyły się w Londynie w burzliwy pochód. Komunistki podążyli przed gmach ambasady japońskiej, usiłując wtargnąć do wnętrza. Przez chwilę położenie było o tyle groźne, że demonstrantom udało się przerwać kordon policji. Rozpędzono ich jednak przy pomocy pałek gumowych.

Wśród rannych znajduje się inspektor policji, który otrzymał cios kamieniem w głowę.

ZAMACH KOMUNISTYCZNY.

WIEDEŃ, 25. — Na tarasie hotelu „Cesarza Karola” w Budapeszcie, eksplodowała bomba. Wybuch nastąpił w kabinie telefonicznej, zbudowanej ze stali i szkła. Odlamki szkła zasypały gości, siedzących na tarasie.

Podczas szalonej paniki, jaka wybuchła, poprzewracano stoły, krzesła i strąconano dwie kobiety. Odlamki

bomby i kawałki szkła pokaleczyły 7 osób. Sprawców zamachu nie ujęto.

Według przypuszczeń policji, bomba była podłożona przez komunistów, jako odwet za zakaz urządzania pochodu w dniu 1 maja. Na tarasie znajdował się w chwili wybuchu wiceprezydent policji budapeszteńskiej z żoną i córką.

Szpiegowska wycieczka SAMOLOTÓW NIEMIECKICH.

GDYNIA, 25. — Terytorjum polskie u wybrzeża Bałtyku znowu zostało prowokacyjnie naruszone przez lotników niemieckich. O godz. 2 po południu od strony Zakrzewa w pow. Morskim przeleciał tuż nad ziemią samolot niemiecki, w kierunku Gdyni, gdzie około 20 minut krążył na wysokości 100 metrów nad dworcem kolejowym i innych obiektach komunikacyjnych. Potem samolot skierował się do granicy niemieckiej na zachód. Jest to już drugi wypadek w ciągu ostatnich kilku dni naruszenia granicy polskiej przez samolot niemiecki nad portem gdyniskim.

Coraz częściej się zdarza, że również i komunikacyjne samoloty niemieckie lecące z Królewca do Berlina, zbaczają z trasy i w celach obserwacyjnych krążą nad terytorjum polkiem, co oczywiście nie tylko wbrew umowom międzynarodowym, lecz również wbrew zasadom komunikacyjnym opóźnia podróże, z powodu tych szpiegowskich wycieczek.

Ciągnięcie dolarówki I POZYCZKI BUDOWLANEJ.

Wczoraj odbyło się ósme z kolei losowanie premij 4 proc. pożyczki dolarowej serii III. Główna wygrana 12.000 dolarów padła na nr. 422354.

Po 3.000 dol. na n-ry: 1185194 419551.

Po 1.000 dol. na n-ry: 1087241 860252 1122164 85415 939614 056992 816982.

Po 500 dol. na n-ry: 578650 525981 1484539 552988 596147 1161505 851778 583765 319202 651285.

Po losowaniu premij dolarowych odbyło się losowanie premij 5 proc. pożyczki budowlanej serii I.

Główna wygrana 250.000 złotych w zlocie padła na numer 537407. 50.000 zł. na numer 947245.

Po 10 tysięcy złotych wygrali numery: 754415, 963847, 556765, 391265, 088554, 523558, 149625, 702108, 428680, 685182.

Następnie wylosowano 100 premij po 1000 złotych.

Ogólnie wylosowano 112 premij na sumę 500.000 złotych w zlocie.

Popierajcie L. O. P. P.

CZY KONSTYTUCJA 3-go MAJA

BYŁA ZAMACHEM?

Corocznie wygłasza się w Polsce dziesiątki tysięcy przemówień na temat wielkopomnego dzieła Sejmu Czysto-rolniczego, którego rocznicę obchodzimy jako święto narodowe. Mimo to ogół, znając mniej więcej treść Konstytucji, mało wie o jej historii, a nasza historjografja trochę zamiechała ten temat. W historii 1791 r. było dotąd szereg spraw niejasnych i spornych. To też z zadowoleniem przyjąć należy nową pracę naukową p. t. „Trzeci Maj” (Kraków 1932, Wydawnictwo Literacko Naukowe). Autor p. Jan Dłhm, młody historyk, zapowiada, że jest to część obszerniejszej książki, którą przygotowuje. Ale i to, co już ogłosił, zawiera dużo nowych a bardzo interesujących szczegółów, prostuje szereg błędów i naprawdę posuwa nasze badania o duży krok naprzód.

Autor zastrzega się w przedmowie że chodzi mu tylko o prawdę historyczną, a nie o „odbronzowanie”. Po przeczytaniu całej pracy widzi się, że zarzut „odbronzowania” byłby rzeczywiście niesłuszny. Postawił go może chyba ktoś z tych, co historję 5 Maja zna tylko z okolicznościowych odczytów i broszurek. Ale nie zamieci p. Dłhmowi pomniejszania 5 Maja tem, kto pamięta (a to się tak mimochodem przypomniał), jak niedawno porównywano 5 Maj z innym wydarzeniem majowym i usiłowano przekonać nas, że podeptanie Konstytucji to nie straszne i że twórcom „przełomu” majowego należy się taka sama wdzięczność, jak twórcom Konstytucji 5 Maja. (Stąd już prosty wniosek, że dzisiejsza opozycja to — Targowiczanie). Otóż to byłoby „odbronzowanie”.

Takie myśli nasuwają się — powtarzamy — mimowoli, bo p. Dłhm w swej ściśle naukowej i beznamiennej pracy ani jednym słowem o takich dzisiejszych aktualnych sporych nie potrąca. Sam nazywa 5 Maj „zamachem”. Idzie za przykładem twórców Konstytucji, którzy — jak marszałek Małachowski — sami mówili w tym pamiętnym dniu, że dokonują się „rewolucja”. Odnosi się jednak wrażenie, że używając tego słowa mieli na myśli raczej treść, niż formę wielkiej reformy. Zmiany były bowiem istotnie rewolucyjne, ale ani kawi przy tem nie rozlano ani formalności prawnych nie namuszono w tym stopniu, jak sobie to niektórzy dzisiaj wyobrażają.

Wieczorem 2 maja 1791 r. na posiedzeniu u marszałka Małachowskiego w tajemniczeni postawie postanowili za chować „wszelkie formy prawne” w dniu następnym. Pogwałconoby je, gdyby np. uchwalono Konstytucję w nieobecności jej przeciwników lub przy bardzo małej liczbie posłów. Ale — jak wykazuje p. Dłhm — na historycznym posiedzeniu było 182 posłów i senatorów, w tem 110 zwolenników Konstytucji. Sejm liczył co prawda pięćdziesiąt członków, ale djeł w owych czasach nie płacono i dlatego mnóstwo posłów siedziało na prowincji. W listopadzie 1790 r. na posiedzeniach bywało tylko dziesięć procent posłów, a nikt ważności uchwał nie kwestjonował.

Na posiedzenie przybył oprócz posłów i senatorów tłum arbitrow; wedle któregoś z współczesnych było ich „więcej tysiąca”. Czy jednak sala obrad mogła poza posłami pomieścić jeszcze tylu widzów? Z pewnością nie.

Posiedzenie rozpoczęło się o godzinie 11-tej P. Dłhm powiada (w pewnej spiczności z tem, co wyżej przytoczył o postanowieniu zachowania „wszelkich form prawnych”), że „Rewolucjonści od początku posiedzenia dążyli bezwzględnie do zgromadzenia opozycji, do zastraszenia jej i zdławienia wolności głosu”.

Jeśli był taki zamiar, to go nie wykonano, bo zabierało głos kilkunastu przeciwników Konstytucji. Zaraz po pos. Sołtyku, który opowiadał się za projektem nowej Konstytucji, wygłosił mowę oślawioną pos. kaliski Suchonzewski i rozpoczął długą dyskusję. Obrady posuwały się powoli naprzód.

Odczytano „depesze” naszych posłów zagranicą, mające wywołać przychylny dla Konstytucji nastrój, potem wygłosił świętą mowę marsz. Potocki, następnie król przedstawił historję powstania projektu. Po odczytaniu go marsz. Małachowski dziękował królowi, potem znowu odpowiadał król, a następnie po raz drugi zabrał głos Suchonzewski. Wtedy to wyciągnął on swego synka na środek sali i groził, że zabije dziecko „aby nie dożyło tej niewoli, którą ten projekt gotuje”. I znowu mimo nawoływania arbitrow, by pytać o zgodę i odrzuć projekt uchwały, marszałek Małachowski pozwolił na swobodną dyskusję. Wreszcie Małachowski wezwał posłów, aby „ci co są za projektem w milczeniu zostali, a ci którzy mu się sprzeciwia-

ją, by zgłosili protestacje”. Okazało się oczywiście, że przeciwnicy Konstytucji są w mniejszości, ale ich protestacje i oświadczenia znowu zajęły dużo czasu. Formalnego głosowania nie było. Pod wieczór, po siedmiu godzinach posiedzenia, arbitrow zaczęli wzywać króla, by przysiągł na Konstytucję. Stanisław August chciał jeszcze raz przemawiać i wyciągnął rękę, by uciszyć hałaśliwą salę. Ten ruch wzięto za wezwanie do przysięgi. Rozległy się okrzyki „wivat król! wivat Konstytucji!”, posłowie i senatorowie podążyli do tronu królewskiego arbitrowie zagłuszyli jeszcze jeszcze jeden protest Suchonzewskiego i wreszcie król zdecydował się. Prosił ks. biskupa krakowskiego o odczytanie roty przysięgi, złożył przysięgę i powie-

dziawszy „Przysięgłem Bogu, żełować tego nie będę”, wezwał wszystkich, by udali się podziękować Bogu.

Przeciwnicy Konstytucji protestowali przeciw przemocy, chcieli udać się do kancelarji lecz ta była zamknięta, więc znowu wrócili do sali obrad, do której tymczasem wrócił król wraz z całym tłumem z kościoła. Protestowali jeszcze trochę na tem krótkim posiedzeniu, które zostało odroczone do 5 maja. 4 maja w grodzie zgłoszono 25 protestów poselskich, ale już 3-go maja pięciu protestujących oświadczyło, że „dogodźwisy instrukcji adherent woli powszoczhnej”.

Tak przedstawia się 5 Maj w świetle sumiennej i gruntownej pracy p. Dłhna, stanowiącej narazie ostatnie słowo nauki w tym przedmiocie.

W DNIU 3-go MAJA.

Gdy składamy hołd Ojczyźnie, która objawia swą siłę i moc w Konstytucji 3-go Maja, do życia zrywając się z rozdarcia i niemocy, miara tego wielkiego dzieła zmierzyć winniśmy chwilę współczesną i rozgrywającą się w niej wypadki.

Wtedy staniami w pokorze i ośmieleniu przed trybunałem naszych dziejów, widząc że w czasie — zdawałoby się — zupełnego rozkładu Rzeczypospolitej przodkowie nasi zdobyli się na program odrodzenia i jasnemu temu odrodzeniu wtknęli sobie kierunek, a my, współczesne pokolenie, nie potrafimy urządzić odbudowanej Polski na takich podstawiach i zasadach ustroju, któryby gwarantował państwu rozwój i potęgę.

Mierzmy dalej w tej skali pokolenie u schyłku 18 wieku i nasze. Bądźmy szczerzy, nie schlebajmy współczesności, a wtedy okaże się, że ten główny motyw czci i hołdu, jaki składamy na ołtarzu przeszłości, jest zarazem stwierdzeniem naszej dzisiejszej słabości.

Pamiętajmy przede wszystkim o tem, że Konstytucja 3-go Maja była programem odbudowy. Życie nie rozwijało się wówczas w tem tempie co dziś. A przecież paru lat starczyło, by wytworzyć ten program, który zrealizował się w dniu 3 maja 1791 roku i zaraz był wcielony w życie.

A tymczasem obecnie od tylu lat mówi się i reklamuje różne projekty, życie państwa poddaje się często naj-

sprzeczniejszym doświadczeniom, a program odbudowy, a konstytucji, przewidyującej linję rozwoju państwa, niema.

Jest i drugi moment, mówiący o wielkim rozumie i patriotyzmie twórców Konstytucji 3-go Maja. Nie stanowili oni i nie chcieli być kasty „naprawiaczy”. Nie narzucali siebie narodowi, tylko swe dzieło, a gdy Konstytucja wcieliła się w życie, oddali ją narodowi na własność, sami nawet o pochwałę nie upominając się.

Dzisiejsi „naprawiacze” nie jeszcze nie zrobili, żadnego programu nie opracowali, gubią się w sprzecznościach i na drobne licznymy zmieniają swe zamiary, a już tyle laurów potrafiliby sobie uszczękać w różnej formie, że tylko z ich obfitości płynąć może przekonanie, iż ojczyzna ma stać pożytek.

Kiedy przed 141 laty przystępowano do budowania państwa na nowych podstawach, czyniono to z wielką oglądnością, nie wnosząc w naród rozterk, skupiając go koło tronu i wyzyskując tkwiący w polskiej psychice czynnik pospolitego ruszenia. To też, gdyby nie interwencja Rosji, o którą oparto się kilku zawziędźionym magnatów, Konstytucja 3-go Maja wcieliliby się w życie bez żadnej opozycji, bo ponad wszystkim przeważało w narodzie przeświadczenie, iż jest to najlepszy w ówczesnych warunkach program odbudowy.

Jakże dalecy jesteśmy od tej atmosfery zgody i pojednania, w której twórcy Konstytucji 3-go Maja budowali fundament pod nowe państwo. W zamęcie pojęć wytwarza się nawet przeciwny polskiej psychice pogląd, że tylko w walce wewnętrznej i w unicestwianiu wzajemnem rodzi się siła i myśl narodu.

I oto stojąc twarzą w twarz przed duchem Konstytucji 3-go Maja — musimy się czuć ośmieleni i mali.

Ale wzrok ku tej chwili dziejowej i myśl swą kierując, możemy czerpać z niej wielką naukę, że bez stworzenia zasadniczych podstaw prawnych nie utrwalony bytu Polski, że tych podsiaw prawnych nie można na rzucić przemocą, bo życie ich nie przyjmie, że podstawy prawne nie mogą być asekuracją władzy pewnej grupy, tylko muszą być dane na użytek całemu narodowi, że dla stworzenia ich nie można przygotować warunków przez rozbijanie społeczeństwa i poddawanie go procesom walk partyjnych.

Konstytucja 3-go Maja wywołała przychylny oddech w całym narodzie, który uznał ją w nastroju, przypominającym pospolite ruszenie wszystkich dobrych obywateli. Tę przychylność społeczeństwa, tę zgodę i ofarność należy wzbudzić, gdy się chce i musi ratować państwo.

Czas są ciężkie, nie braknie różnic w poglądach, ale jeśli społeczeństwo całe będzie mogło stanąć do współdziałania, nie braknie nikogo, kto by nie chciał ojczyznę ratować.

ALA ROSE - DREWNOWSKA

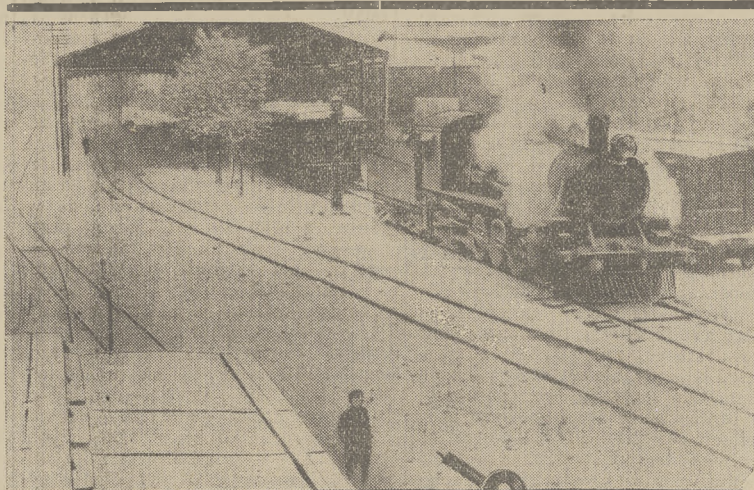
DO OJCZYZNY

O ziemię naszą! Przez Twych łąk kobierce,
Lasów poszumy i nów żytnich kłosy
Bije od wieków polskie, żywe serce,
Ostry zgrzyt szabli i pobrzęki kosy,
A ponad Tobą łeci przez lazury
Serce lotnika z krwi żywej purpury.

Z krwi Cię rodziły bohaterów dusze,
Z krwi i łez polskich zmarłych powstałaś grobu...
Ojcowie nasi przez góry i głusze
Przeszli za Tobą pół ziemskiego globu,
A my Cię widzimy w zmarłych wstania blasku
Żywa, jak oni snili na obrazku.

Ojczyzno nasza, naszym żywa trudem,
I serc najlepszych poświęcenia siła,
Ty nam wykroitasz z toni Wisły cudem,
Ciebie się wrogom jak branke odsyła...
I oto żywa moc Twoja ze stali
Od Tatr śnieżystych do Bałtyku fali.

Na Twych rubieżach, kości Twych żołnierzy
Straż swą trzymajmy zagrobową mocą,
Tyś jest nam szeptem codzienny pacierzy,
Gwiazdą świetlistą nad zniszczenia nocą...
I nie oddamy ziemi ani kaska
Od Wilna murów, aż do kopalni Śląska.

Stacja kolejowa w Curico (Chile) przyprószone białym pyłem z wulkanów po ich niedawnym wybuchu.

ZNÓW KOLEJ NA SPOŁECZEŃSTWO

PO PRÓBACH ETATYZACJI PRACY OŚWIATOWEJ.

Prace na polu oświatowym poprzedziły Konstytucję 3 Maja. Bez intensywnej pracy na tem polu, bez ponownego szeregów ludzi o wyższym poziomie umysłowym nie byłoby Konstytucji majowej, mającej następnie odegrać tak olbrzymią rolę w życiu narodu polskiego. Działalność oświatowa umożliwiła również w późniejszych czasach ministrowi Lubeckiemu doprowadzić Kongresówkę do wspaniałego rozkwitu gospodarczego. Boć jasną jest rzeczą, że aby wykonać rozumne plany, potrzeba do tego rozumnych ludzi, wykształconych, o szerszych horyzontach myślowych. Danja swoją pomyślność gospodarczą zawdzięcza nie tylko temu, że znajduje się blisko angielskiego rynku, na którym zbywa wszystkie swoje produkty gospodarstwa wiejskiego, ale przede wszystkim temu, że w kraju tym niema analfabetów, że każdy ma ukończoną co najmniej szkołę ludową, a większość prócz tego posiada fachowe wykształcenie. Bez oświaty niema dobrobytu, cywilizacji, kultury, nie można dążyć do urzeczywistnienia ideałów dobra, piękna, prawdy. Zrozumiano to w Polsce może wcześniej, aniżeli w innych krajach, dziś wyprzedzających Polskę na wielu już polach, ale tragiczne dla nas rozbiory uniemożliwiły realizację pięknych zamierzeń. Przez kilkadziesiąt lat pogrążano nas systematycznie w ciemnościach, izolowano od światła nauki.

Z NAKAZU KONSTYTUCJI.

Wspomnienia Konstytucji 3 Maja skierowały ponownie myśl działaczy, patriotów na drogę oświatową. Zaczęło się w Wielkopolsce przez zakładanie czytelni ludowych, później przyszła kolej na Małopolskę, gdy w roku 1891 Asnyk powziął myśl założenia Towarzystwa Szkoły Ludowej i na Kongresówkę, gdy w roku 1905 inż. Świątkowski w Warszawie zainicjował powołanie do życia Polskiej Macierzy Szkolnej. Wszystko to dzieci jednej Matki - Konstytucji 3 Maja.

Tak jak wielki głód nauki, wiedzy panował we wszystkich trzech zaborach, w tym samym stopniu odpowiedział mu wysiłek ościarny społeczeństwa. Rezultat też pracy oświatowej był olbrzymi. W pracy tej znaleźli się wszyscy w solidarnym wysiłku społecznym, bez względu na zapatrywania polityczne, przynależność do stronnictw. Na przestrzeni kilku lat wyrosły setki szkół, zorganizowano setki kursów dla analfabetów, wybudowano wiele domów ludowych, pozakładano niemal w każdej miejscowości czytelnie, biblioteki.

IMPONUJĄCE LICZBY.

Czyż nie są imponujące liczby, które mówią, że Polska Macierz Szkolna w ciągu swe go półtorarocznego istnienia od kwietnia 1906 roku (data zalegalizowania) do grudnia 1907 roku uruchomiła 661 SZKÓŁ, w których naukę pobierało 63000 OSÓB? Że w tym czasie założono wiele ochronek, w których znalazło opiekę 14400 dzieci? Że wreszcie w ciągu tego krótkiego okresu czasu ofiarności społeczeństwa wykazała cyfrę 800.000 rubli, to znaczy 400 tysięcy dolarów, nie licząc ofiar w postaci domów, placów, książek i t.d.? I jakkolwiek władze rosyjskie przeróżne szybkości, z jaką pie-

mien oświaty ogarniał coraz większe polacie zaboru, zamknął Polską Macierz Szkolną, przecież tego promienia nie zadusił. Jeszcze większymi rezultatami poszczycić się mogły T. Cz. L. w Wielkopolsce i T. S. L. w Małopolsce.

Wojna zadała dotkliwe rany wszystkim instytucjom oświatowym, chociaż Polska Macierz Szkolna w roku 1916, za czasów okupacji niemieckiej mogła już rozpocząć legalną działalność.

OŚWIATA W REKACH PAŃSTWA.

Pierwsze lata niepodległości wytworzyły pewien zamęt w ustosunkowaniu się społeczeństwa do Polskiej Macierzy Szkolnej i siostrzanych organizacji. Zapanaował niestety nieusprawiedliwiony pogląd, że całą dziedzinę oświatową przejąć powinno państwo, względnie samorządy. Początkowo kwestję tę stawiano dość delikatnie, w ostatnich jednak latach rozpoczęła się etatyzacja na polu oświaty pozaszkolnej. Wystarczy powiedzieć, że budżet państwowy w porównaniu z 1925 rokiem wzrósł z 240.000 złotych w 1925 roku do półtora miliona w roku 1929-30. Poczęto organizować specjalne kursy dla instruktorów, przy kuratorach powołani zostali specjaliści urzędniccy i rozpoczęto planować pracę w celu przerzucenia na barki państwa oświaty pozaszkolnej. Niedługo jednak to trwało, bowiem zmniejszające się wpływy budżetowe stanęły w poprzek planom etatyzacji i sumę półtora miliona zredukowano do 300 tysięcy zł.

ODWRÓT NA CAŁEJ LINJI.

Rozpoczął się odwrót na całej linii. Najpierw zmuszone zostało do tego państwo, obecnie spieszą za nim samorządy, redukując niemilosiernie budżety w pozycjach

oświaty pozaszkolnej. Odwrót ogarnął jednak nie tylko te dziedziny oświatowe, w których państwo niejako z własnej woli, bez obowiązku, poczęło ingerować. W tej chwili jesteśmy świadkami, jak dzieje się rzecz gorsza, bo nie może być wykonana praca w dziedzinach ustawowo przewidzianych. Z każdym dniem wzrastają trudności w zakresie realizacji przymusowego kształcenia w szkołach powszechnych oraz w zakresie dokształcania. Niema budynków odpowiednich, niema pieniędzy na odpłacanie odpowiedniego personelu nauczycielskiego. Coraz większo liczba dzieci gromadzi się w salach szkolnych, w coraz trudniejszych warunkach odbywa się kształcenie. Kto wie, czy nie to jest przyczyną, olbrzymiego odsetku dzieci pozostających na druki rok w klasie, wynoszącego dla szkół powszechnych 23,6 procent (około 800 tysięcy). A trzeba sobie z tego zdać sprawę, że takie pozostania na drugi rok dziecka, licząc koszt kształcenia jednego dziecka 70 złotych rocznie, powoduje stratę, tylko dla państwa, 56 milionów złotych rocznie.

ZNÓW NA BARKI SPOŁECZEŃSTWA.

Chwila bieżąca znowu poczyna wysuwać na czoło zagadnień społecznych akcję oświatową. Na barki społeczeństwa z konieczności przerzuczona zostanie działalność oświatowa, która ma w szczególności olbrzymie znaczenie, posiada na kresach zachodnich i wschodnich znaczenie ogólnie państwowe, polityczne. Nie może ustać ani na chwilę tempo pracy w kierunku kształcenia obywateli, zarówno pod względem umysłowym jak i moralnym. Praca oświatowa to nie tylko kształcenie umysłów, ale i charakterów, rozwijanie zasad moralnych, budzenie zami-

owania do ideałów wyższych, lepszych. Tej pracy w żaden sposób nie da się przerzucić na państwo. Niestety w tej sprawie panuje jeszcze zupełna dowolność poglądów i doniedawna pozwalano sobie na wiele niebezpieczne eksperymenty. Dzisiaj ograniczone mocno źródła dochodu państwa z konieczności zmuszają do refleksowania się w poczynaniach tych, którzyby radzi wszystkiemu ko państwowi.

KOLEJ NA MACIERZ.

Czy Polska Macierz Szkolna jest przygotowana w tej chwili do podjęcia akcji oświatowej na szeroką skalę? Przedewszystkiem trzeba stwierdzić, że spośród rozlicznych instytucji oświatowych tylko Macierz wraz z T. S. L. i T. C. L. jest powołana do takiej działalności. Po drugie, jakkolwiek próby etatyzacji działalności oświatowej więcej szkół wyrzuciły tej organizacji, aniżeli wszystkie przeciwdziałania, jakie spotykała dotychczas na swej drodze, to jednak niewątpliwie mogłaby się podjąć tego zadania z powodzeniem. Przecież dzisiaj prowadzi kilkadziesiąt szkół zawodowych (ściśle 38), 36 szkół powszechnych na kresach, 51 kursów z 989 wychowankami, 37 ochronek z 2000 dzieci, prowadzi szereg kursów dla analfabetów, organizuje cykle wykładów i t. d.

Oczywiście niema mowy, aby mogła przejąć wyłącznie wszystko na swoje barki, ale gdyby sprawa akcji oświatowej, znalazła się wreszcie na właściwej drodze i gdyby uznano, że tylko społeczna akcja ma widoki powodzenia, to dotychczasowe wysiłki i rezultaty pracy szybko zostałyby zwielokrotnione.

KRYZYS OŚWIATOWY.

Na ustach społeczeństwa nieustannie znajdują się słowa o kryzysie gospodarczym. Słychać już jednak coraz częściej głosy alarmujące o kryzysie w dziedzinie oświatowej. Ustawa o powszechnym nauczaniu poczyna być tylko papierowym dokumentem. W Warszawie 5000 dzieci w wieku szkolnym znajduje się poza murami szkolnymi. W Sosnowcu wielki znak zapytania wyspisany zostanie nie tylko nad setkami dzieci, które powinny uczęszczać do szkoły, ale i temi, które według ustawy powinny uzupełnić swe wykształcenie na wieczorowych kursach dokształcających. Samorząd sosnowiecki musiał niemal zupełnie skreślić kredyty na ten cel. I pojawia się pytanie: czy po 14 latach samodzielnego bytu państwowego, przy rozpamiętywaniu wiekopomnego wydarzenia, jakim była Konstytucja majowa, mamy stwierdzić, że kulturalnie i cywilizacyjnie cofamy się, że z tak wielkim nakładem sił, cichego bohaterstwa, ofiarności rozpalony płomień oświaty poczyna już tylko tlić, zamiast gorzeć spotęgowanym blaskiem?

Oto jedno z najdramatyczniejszych zagadnień chwili obecnej, niemniej ważne od tego, które wiąże się z głodnymi żołdnikami, z biedą powszechnie panującą. Pamiętać jedynie należy, że biedak również, jako człowiek dąży do prawdy, dobra, piękna. I pamiętając o jednej rzeczy, nie wolno zapominać o drugiej.

PREMJERA W TEATRZE.

„Ludzie w hotelu”

15 OBRAZÓW VICKI BAUM.
PRZEKŁAD STANDEGO.

Stary pan Boileau miałby poważny powód do niezadowolnienia, bo, gdy w „Ludziach w hotelu” w pewnym stopniu zachowana jest jedność miejsca, akcja bowiem rozgrywa się w różnych punktach, ale ciągle na terenie jednego hotelu i gdy nawet jedność czasu też bezmarna została odpowiednio uszanowana, bo rzecz dzieje się na przestrzeni zaledwie 36 godzin, to za to jedność akcji zupełnie pominięto. Dzieje się to zresztą nie tylko w „Ludziach w hotelu”, ale zawsze z ludźmi, których zgromadził w jedno miejsce przy padek i których życie dlatego się nawiązuje nie zabięciem. Wspólne zamieszkiwanie domu przy jakiejś „Ulicy”, czy zajmowanie numerów w którymś z hotelów wielkomięskich nie łączy wszystkich bohaterów do tyła, iżby mieli przeżywać wspólny dramat. Jest to dość nowe zjawisko w literaturze dramatycznej, w której centralna

oś akcji — jednostkę ludzką zastąpiło wielogłowym bohaterem-tłumem. W „Ludziach w hotelu” rozgrywa się dwa najzupełniej od siebie niezależne i niczem poza wspólnym hotelem niezwiązane z sobą dramaty. Pierwszy z nich to dramat sławnej rosyjskiej tancerki Gruzńskiej, byłej kochanki wielkiego księcia, dziś już kończącej swoją karierę artystyczną, zmęczonej urokiem niepowściągliwości swego życia. Z jej dramatem wiąże się postać barona Gaigerna, włamywacza hotelowego, który zakochał się w tancerce i dał jej jedną noc złudzenia, że jest jeszcze młoda, że potrafi zdobywać serca. W tym dramacie znajduje się nieodzowna sympatyczna figura francuskiej pokojówki, bezwzględniego impresarja i dyrygenta orkiestry. Inna grupa zbiera się dokoła drugiego dramatu, związanego z osobą pomocnika buchaltera, Ottona Kringeleina. Oto Aryman po iluś tam latach oszczędzania i odmawiania sobie wszelkich przyjemności zbuntował się przeciwko losowi swemu, upostaciowił w osobie dyrektora Preysinga i, wiedząc, że mu wskutek choroby grozi rychła śmierć, postanawia użyć

rozkoszy życia w całej pełni i żyć pod koniec żywota tak, jak żyje szef jego dyrektor Preysing. Kringelein to najciekawsza i najoryginalniej pomyślana postać w „Ludziach w hotelu”. Między zbuntowanym Kringeleinem i bogatym Preysingiem staje stenotypistka Krystyna Płamm zwana Płomyczkiem, którą dobry los pozwolił miżernemu Kringeleinowi wynwać z rąk potężnego Preysinga. W tym dramacie znajdzie się również postać Gaigerna, bo włamywacz narówni ze służbą musi zajrzeć do niejednego numeru hotelowego. Zdarzy się, że w jednym z nich zostanie zabity przez Preysinga, a biedna Gruzjanka nadaremnie będzie wolała przez telefon: — Cheri, cheri, co się z tobą stało? „Ludzie w hotelu” ukazali się najpierw jako znana powieść niemieckiej autorki Vicki Baum. Udratmianym powieści odbyło się tu kosztem wielu szczegółów, dających pełny obraz życia wielkiego hotelu i dramatycznych przeżyć ludzi hotelowych. Naprzykład o tragicomicznie hulaczczym zęgamaniu się Kringeleina z życiem dowiadujemy się w dramacie, widząc go pijącego w barze, tańczącego

z Płomyczkiem, grającego w karty. Niepodobna jednak dowiedzieć się ze sceny o jego wyczekach na miasto w towarzystwie Gaigerna, a, co ważniejsza, o rozmyślaniach pomocnika buchaltera, który znalazł się w środowisku swego szefa, będącego dla niego przez wiele lat niedostępnym, groźnym bożkiem. O ile więc formalnie dramat jest scenicznym powtórzeniem powieści, to jednak daleko mu do powieściowego pogłębienia charakterów i sytuacji.

Wystawiono w Sosnowcu „Ludzi w hotelu” z uderzającym i z godnym pochwały nakładem pracy i pomyślności, co jest zasługą p. Golaszewskiego, reżysera i inscenizatora. Opracowanie ról również nie nastęrcza robienia najmniejszego zarzutu. P. Złobrowska jako Gruzjanka, choć trudno przy jej dostatnich warunkach, udawać biedną i małą, interpretowała swą rolę szczerze i z talentem. Bardzo dobrze grał p. Horowicz trudną rolę Kringeleina. Reszta ról spoczywała w niezawodnych rękach pp. Sobotkowskiej, Arciszewskiej, Szafrankowskiej, Palanśkiej, Tańskiego, Nawrockiego i innych.

Znaczenie i poważanie

CZŁONKA RADY KOMISARYCZNEJ.

Kiedy w swoim czasie Rada komisaryczna w Będzinie przeciwstawiła się projektom tymczasowego kierownika Magistratu, ten zwrócił się do swych władz o wyjaśnienie i informacje, a na następnym posiedzeniu Rady komisarycznej oświadczył członkom Rady, iż nie tylko nie potrzebuje liczyć się z ich zdaniem i opinią, lecz nawet na posiedzeniu Rady może zaprosić tylko tych radnych, których zechce. Jakos członkowie Rady komisarycznej przyjęli to... z godnością, choć było to, zdaje się, najwłaściwszym określeniem ich uprawnień i roli w samorządzie przymusowym.

Obecnie miało miejsce zdarzenie, ponownie stwierdzające uprawniające członka Rady komisarycznej. Mianowicie, do wiadomości członka Rady komisarycznej p. Szawajcera doszła pogłoska, jakoby w miejskim przytulisku dla umyślowo chorych działały się rzeczy niewłaściwe. Chcąc osobiście stwierdzić na miejscu istotę sprawy, p. Szawajcer udał się do przytulisku, lecz go tam nie wypuszczono. Nie pomogły żadne wyjaśnienia, ani okazywanie legitymacji. Dozorca przytuliska oświadczył, iż ma kategorię czynu zakaz wpuszczenia obcych i ma tem się interweniować członka Rady komisarycznej skończyła.

Kto wie, czy wulkócie i do Magistratu nie zostanie wzbroniony wstęp niewygodnym członkom Rady komisarycznej, z opinią której i tak się nie liczy tymczasowy kierownik samorządu będzińskiego.

Wypuszczenie z więzienia

B. DYREKTORA BANKU.

Niemalą niespodzianką dla Sosnowca stał się fakt wypuszczenia z więzienia śledczego b. dyrektora banku „Zagłębia” p. Rzuchońskiego, oskarżonego o popełnienie w banku „Zagłębia” nadużyć, wynoszących około 500 tys. zł. P. Rzuchoński został wypuszczony za kaucją 10 tys. złotych.

ZŁOŻENIA

WYNIKI SPOTKAN LIGOWYCH.

Ubiegła niedziela rozgrywek ligowych przyniosła szereg sensacyjnych wyników. W Warszawie odbyły się lokalne derby: Warszawianka — Polonia, zakończone nieprzewidzianym zwycięstwem Warszawianki w stosunku 2:1 (1:1). Zawodom przyglądało się około 5.000 widzów.

W Wielkich Hajdukach benjaminek Ligi 22 p. p. pokonał twardy zespół śląskiego Ruchu w stosunku 2:1 (2:1).

We Lwowie Czarni uzyskali remisowy wynik w spotkaniu z E. K. S. 1:1 (0:0), dzięki czemu usadowili się na trzecim miejscu tabeli.

Najciekawsze zawody odbyły się w Poznaniu między tamtejszą Wartą a stołeczną Legią. Wojskowi, krocząc od zwycięstwa do zwycięstwa pokonali Wartę w wysokocyfrowym stosunku 5:1 (2:0).

Dzisiaj odbędą się dwa dalsze spotkania ligowe: we Lwowie E. K. S. — Pogoń i w Królewskiej Hucie Ruch — Polonia.

25-LECIE CRACOVII.

W ubiegłą niedzielę Cracovia obchodziła uroczysto 25-lecie swego istnienia. Po nabożeństwie odbyła się akademja, po której nastąpiło odznaczenie członków klubu złotymi, srebrnymi i brązowymi żetonami.

Popołudniu odbyły się zawody piłkarskie ligowego zespołu Cracovi z mistrzowską drużyną Austrii Wienne zakończone porażką gospodarzy w stosunku 0:5 (0:5).

O MISTRZOSTWO KL. A.

Najciekawszym spotkaniem niedzielnym o mistrzostwo kl. A. Zagłębia Dąbrowskiego były zawody C. K. S. — Unja, rozegrane na boisku miejskim w Czeladzi. Spotkanie to zakończyło się zwycięstwem C. K. S. w stosunku 3:1 (1:1), przyczem dzięki temu C. K. S. zajął czwarte miejsce w tabeli. Przedmecz rezerw 2:2. Zawodom przyglądało się około 2000 osób.

W Sosnowcu Makabi uzyskała remisowy wynik 1:1 (1:1) w spotkaniu z Czeladzką Brynicą. Takż sam wynik dało spotkanie Policjant K. S. — Ruch 1:1.

W Będzinie na boisku Hakoachu Sarmacja po zwycięstwie pokonała w stosunku 2:1 (1:1) silny zespół Zagłębia.

Zagłębianka grała z Hakochem, uzyskując remisowy wynik 1:1.

O MISTRZOSTWO KL. B.

W Modrzewiu odbyło się spotkanie dwóch żydowskich zespołów o mistrzostwo kl. B Samson (Modrzew) — Arja (Sosnowiec). Spotkanie to przyniosło zasłużone zwycięstwo Samsonowi w stosunku 5:1 (2:1).

O MISTRZOSTWO KL. C.

Na Niemcach T. S. „Zew” (Niemce) pokonał Kinereth (Sosnowiec) w stosunku 2:0 (0:0); spotkanie „Czarni” — S. M. P. (Porąbka) zakończyło się zwycięstwem Czarnych w stosunku 2:1.

22 P. P. (Siedlec) — UNJA (Sosnowiec). Sosnowiec będzie gościł dzisiaj liczną dru-

żynę benjaminka Ligi 22 p. p. z Sedlec. Zespół ten, po międzelnym spotkaniu ze śląskim Ruchem rozegra dzisiaj koleżeńskie

spotkanie z Unja na boisku Unji. Początek zawodów o godz. 4.30 popołudniu. Zawody te poprzedzi przedmecz.

MAGAZYN BŁAWATNY

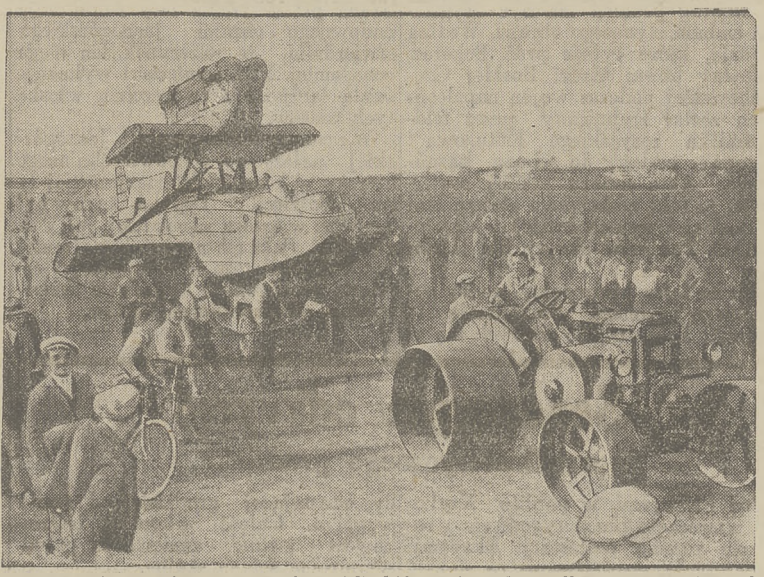
M. KĘPIŃSKI

poleca w wielkim wyborze

BĘDZIŃ

ulica Kołłątaja 36

Krepony, Mośliny, Sztuczne jedwabie, Markizety itp.

Sławny statek powietrzny „Dornier Wal”, którym Amundsen odbył w r. 1925 lot podbiegunowy, znajduje się w muzeum.

ŻYCIE GOSPODARCZE.

Zniżka cen wódki.

„Dziennik Ustaw” z dnia 30 z. m. przyniósł rozporządzenie ministra skrbu, ustanawiające nowe ceny produktów monopolu spirytusowego, a mianowicie:

Wódka zwykła: a) mocy 35 st. 1 lit. zł. 4,80, 0,5 lit. 2,50, 0,25 lit. 1,30, 0,10 lit. 0,55; b) mocy 40 st. 1 lit. zł. 5,60, 0,5 lit. — 2,90, 0,25 lit. — 1,50, 0,10 lit. — 0,70; c) mocy 45 st. 1 lit. zł. 6,30, 0,5 3,20, 0,25 — 1,70, 0,10 — 0,75.

Wódka wyborowa: d) mocy 40 st. 1 lit. zł. 6,90, 0,5 lit. 3,70, 0,25 lit. — 1,90;

e) mocy 45 st. 1 lit. zł. 7,60, 0,75 lit. — 3,80, 0,5 lit. — 4,00, 0,25 lit. — 2,00.

Wódka luksusowa: f) mocv 45 st. 1 lit. zł. 10,40, 0,75 lit. — 7,00, 0,5 lit. — 3,50, 0,25 lit. — 3,00.

Spirytus na cele domowo-lecznicze: g) mocy 90 st. 1 lit. zł. 12,50, 0,5 lit. — 6,50, 0,25 lit. 3,20, 0,10 lit. — 1,55; h) mocv 95 st. 1 lit. zł. 13,30, 0,5 lit. — 6,70, 0,25 lit. — 3,40, 0,10 lit. — 1,50.

Rozporządzenie weszło w życie od 1 b.m. Od 10 b.m. wyroby muszą być sprzedawane wedle cen nowych.

Konkurent polskich bekiarni czasowo nieszkodliwy

W ub. piątek, w rzeźniach spółdzielczych i prywatnych w Danji wybuchł lokaut na tle konfliktu o płace, co spowodowało zawieszenie pracy dla 4.000 robotników. Lokaut pociągnie za sobą wstrzymanie eksportu bekonów duńskich, co zmniejszy w przybliżeniu o milion koron duńskich wpływy bilansu handlowego. Znaczenie lokautu w stosunkach duńskich porównywane jest z angielskim strajkiem węglowym.

Jak podaje londyński „Times” z Kopenhagi, lokaut w przemyśle bekiarnskim obejmuje 81 fabryk i 4.000 robotników. „Times” ogłasza następujący znamienity telegram, jaki rząd

duński otrzymał od swego posła w Londynie: „Powszechna opinja wszystkich sfer angielskich utrzymuje, że nawet kilkudniowe wstrzymanie eksportu bekonów do W. Brytanji wyrządzi Danji niepewetowane straty i że powinniśmy pamiętać o groźnych skutkach angielskiego strajku węglowego”. Depesza posła duńskiego w Londynie czyni wyraźnie aluzję do konkurencji Polski, która jest po Danji drugim zkołei omporterem bekonów do Anglii.

Sprawa ta ma szczególne znaczenie dla bekiarni polskich rozsanych licznie zwłaszcza w Poznańskim i na Pomorzu.

Kronika gospodarcza.

REGULACJA IMPORTU. Izba przemysłowo-handlowa w Sosnowcu podaje do wiadomości zainteresowanych, że Ministerstwo przemysłu i handlu ustaliło na dalsze 2 miesiące, t. zn. na maj i czerwiec b.r., listę kontyngentów na przywóz z zagranicy towarów zakazanych do importu od dnia 1 stycznia 1932 r. Rozdział niektórych kontyngentów, a mianowicie: plątków owsianych, krocchmalu ryżowego, wanizy i okopowych, kapusty świeżej, cebuli i czosnku, bananów świeżych, kakao w proszku, mączki mącznej, mleka zgrzeszonego, ryb świeżych, sędzi mrożonych, jeli, skór surowych, papieru światłoczułego, części noworów i sisalu nastąpić ma w najbliższych dniach. Z uwagi na to firmy, mające zamiar ubiegania się o zezwolenie na przywóz wymienionych wyżej artykułów, winne wnieść bezwzględnie na rece **15** podanie wedle

zasad, obowiązujących dotąd przy wnoszeniu podań przywozowych.

GIELDA WARSZAWSKA.

2 maja.
Waluty: Dolarzy St. Zjedn. 8,89.
Dewizy: Gdańsk 174,55. Londyn 52,55 — 52,50. Nowy Jork 8,903. Paryż 35,10. Praga 26,37 — 26,56. Szawajcaria 173,05. Włochy 46,05.

Obroty małe, tendencja niejednorodna. Banknoty dolarowe w obrotach pozagieldowych 8.8955. Rubel złoty 4,84 trzy czwarte. W obrotach prywatnych rubel srebrny 1,47, 100 kopiejek bilonu srebrnego 0,68. Gram czystego złota 5,9244. W obrotach międzybankowych dewiza na Berlin 212,00. Marki niemieckie (banknoty) w obrotach prywatnych 211,50. Funt szterlingów (banknoty) w obrotach prywatnych 32,75.

Papiery procentowe: 7 proc. poź. stabilizacyjna 53,00 — 50,75 — 51,00 — 57,50 (odcinki po 1000 dol.); 4 proc. poź. inwestycyjna 88,00 — 86,50; 5 proc. konwarsywa 58,00. Akcje Banku Polskiego, których kurs o- negdaj wynosił 74 zł., wykazały dziś obniżkę do 72 zł.

Kronika Zawiercia.

1 Maj w Zawierciu.

Obchód 1-majowy w Zawierciu wypadł naogół błado. W godzinach rannych przed Związkiem klasowym uformował się pochód PPS, który ze sztandarami i transparentami przedelfował zakurzone- mi ulicami miasta. W pewnym momencie w pochodzie PPS, zostały wzniesione okrzyki „Niech żyje rewolucja”, „Niech żyje KPP.” Okrzyki te wzniesił Wasilek Władysław, robotnik fabryki Huleczyńskiego i niejaki Beblot Marjan, który w grudniu ub. r. został aresztowany za działalność komunistyczną jako technik komitetu dzielnicowego KPP., a który po pewnym czasie zwolniony został z więzienia i do czasu rozprawy sądowej oddany pod dozór policji. W pochodzie PPS, brało udział około 500 osób. Poza- tem również w godzinach rannych z pod Domu ludowego TAZ, wyruszył pochód frakcji rewolucyjnej PPS, liczący około 100 osób. W pochodzie tym niesiono również poza sztandarami kilka transparentów z demagogicznymi żądaniami.

Spokoju w mieście nie zakłócono. Przez cały dzień nie zdarzył się ani jeden wypadek, w którymby interwenjowała policja, oczywiście poza aresztowaniem Beblota i Waszki, działaczy motno rewolucyjnych pochodzących z wylegarni PPS.

Z przebiegu dnia wczorajszego widać, że PPS, straciła mocno na popularności.

Kronika Olkuska.

× 1 MAJ W POWECIE. W Olkuszu pochód wyruszył nie z przed fabryki, jak o roku, lecz z przed domu robotniczego. Na rynku przemawiał b. poseł Kwapiński. W pochodzie wzięło udział około 500 osób z orkiestrą i sztandarami na czele.

W Wollbromiu pochód ruszył na czele orkiestry z pod fabryki Westena. Po drodze złączył się z Bundem i przeszedł ulicami na rynek, gdzie przemawiał p. Goldszmidt z Krakowa.

W Sławkowiu w pochodzie brało udział około 500 osób.

O Ugrodzieniu uformował się mały pochód, lecz uczestnicy jego nie mogli się zdecydować, czy pójść do Zawiercia, czy pozostać na miejscu. Część jednak wyruszyła do Zawiercia, gdzie została rozproszona pod Zawierciem przez policję, część zaś pozostała w Ugrodzieniu i wkrótce została zlikwidowana, gdyż nie posiadała odpowiedniego zezwolenia ze starostwa.

× ZJAZD WÓJTÓW I PISARZY. W starostwie olkuskim odbył się zjazd wójtów i pisarzy gminnych, oraz burmistrzów m. Olkusza i Wollbromia. Poza bieżącymi sprawami omawiano sprawy podatkowe, oraz sprawę wydawania orzeczeń karnych przez burmistrzów i wójtów, stosownie do ostatniego rozporządzenia województwa w tym przedmiocie.

× ZAPOWIADANY KONCERT „HEJNALU” naznaczono na 21 maja rb. w sali kina „Orni” w Olkuszu. Na program złożą się pieśni ludowe chóralne i popisy solisty skrzypka. Prelekcje o „pięknie i znaczeniu pieśni ludowych” wygłosi bezpośrednio przed koncertem prof. Kołacz, b. dyrygent „Hejnalu”.

× HENRYK SZCZUREK ezud nienawidzący do swego rodzzonego brata Ludwika, zamieszkałego w Olkuszu jeszcze z roku 1928. Zmętę odkładał do 1 maja, w którym to dniu spotkawszy zniemowidzonego brata na ulicy 5 Maja w Olkuszu niedaleko stacji, rzucił na niego i pokrajał nożem. Ludwik leży w szpitalu, gdzie kurują go z 5 ran, zadanych nożem w czelo i okolice bioder.

Odpowiedzi Redakcji.

P. S. N. w Zabkowiecach: Czeladnikowi, który nie pracuje u majstra, lecz zabiera robotę do domu, nie przysługuje prawo korzystania z płatnego urlopu, natomiast do Kasy chorych musi należeć.

Do 80%

3337

ceny niższe na książki powieściowe światowej sławy autorów, dopóki zapas starczy, w księgarni „**POLO-NJA**”, Sosnowiec, Hale „Rozwoju”. Tel. 5-36. Tel. 5-36.

NIKTORÉ RZECZY JUZ NA WYCZERPANIU, radzimy pośpieszyć się z zakupem.

NOWOŚĆ DLA PAŃ!

Zakład Damsko-Krawiecki **P. WELGRIN**, Dąbrowa, Soleskiego 15.

Wykonuje pracę w zakres krawiectwa, według najnowszych paryskich i wiedeńskich modeli po cenach bardzo przystępnych. 3279

P R A C A ! Dla wszystkich! W I E D Z A !

Kieszonkowa Encyklopedia Popularna! oto dzieło, które na 2000 stronach druku pełnym obficie całokształt wszystkich wiadomości i informacji z życia codziennego — bogaty i poważny materiał naukowy, który zastąpi cały szereg dzieł naukowych i odpowie każdemu na wszelkie pytania z dziedziny naukowej, literackiej, społecznej, politycznej i gospodarczej. Wskaże każdemu drogę do celu. — Kupić powinien i może każdy! Cena niska — na spłaty!

Żądajcie prospektów: „Kieszonkowa Encyklopedia Popularna” Kraków, Józefitów 10. 2019 (Poszukujemy zastępców).

NA SEZON WIOSENNY!

Poleca wielki wybór wykwinnego eleganckiego własnego wyrobu **OBUWIA**: męskie, damskie, średnie i dziecięce, w najmodniejszych fasonach. 3348

Po cenach bardzo niskich.

SOLEC ZDRÓJ

posiada najczystsze w Europie wody siarczano-słone i pierwszorzędne kąpiele mułowe.

które leczą skutecznie reumatyzm, artretyzm, ischias, następnia przymiotu, choroby skórne, zosły, krzywicę, choroby nerwowe, zapalenie stawów i kości.

Sezon od 1 maja do 30 września.

Ceny pobytu i leczenia bardzo niskie.

Informacji udziela w Warszawie Związek Uzdrowisk Polskich, [Świętokrzyska 17, tel. 434-38 i Zarząd Zakładu w Soleu zdroju, poczta w mieście. 2327

FARBY, POKOSTY I PRZYBORY MALARSKIE

GWARANTOWANEJ JAKOSCI

POLECA

FRANCISZEK PIETRANEK

Sosnowiec, ul. Prez. Mościckiego Nr. 15.

3346

Telefon 11-57.

CENY PRZYSTĘPNE.

SKŁAD MATERJAŁÓW PIŚMIENNYCH OBIĆ PAPIEROWYCH (Tapet)

WŁ. CZECHOWSKI — SOSNOWIEC
3-GO MAJA 8. TEL. Nr. 8-24, 5-02 m.

KOLEKTURA LOTERJI PAŃSTWOWEJ.

Listwy na ramy i do tapet. Pracownia ram 3350

ELEKTRYCZNA KOPJARNIA RYSUNKÓW
powielarnia - fotolitografia - cynkografia

CELESTYN PRZYTUŁSKI
SOSNOWIEC, ul. 3-go Maja 15, Tel. 6-22.

Wykonuje wszelkiego rodzaju odbitki z rysunków, planów i map, jak również z referatów pisanych ręcznie lub maszynowo na wszelkich papierach i kartkach krajowych w dowolnych kolorach i wielobarwnie.

REPRODUKCJA I WYDAWNICTWO NUT.

3349

KAPELUSZE, KRAWATY, ŻEMPRY, RĘKAWICZKI, POŃCZOCHY i t. p.

OSTATNIE NOWOŚCI CENY ZNACZNIE ZNIŻONE

P. KUCHARSKI
SOSNOWIEC, 3 MAJA 8.

PIERWSZY WARSZTAT RESORÓW i SPRĘŻYN

PIOTR MALIK

SOSNOWIEC, ul. RZECZNA 1. Telefon 2-86.

Wykonuje:

Sprężyny do wagonów, resory do samochodów różnego typu, jak również do parowozów, wagonów, bryczek, powozów i t. p.

Ceny konkurencyjne. Wykonanie szybkie. OFERTY NA ŻĄDANIE.

Artykuły podarunkowe z napisami reklamowymi, odznaki dla szkół i towarzystw, gwoździe do sztanदारów, marki kontrolne. Niklowanie, miedzianowanie, srebrzenie i złocenie wykonywane:

Fabryka Galanterji Metalowej „GALMET”
Sosnowiec, Pilsudskiego — Przejazd 9. Tel. 5-46

MAGAZYN MÓD

„WIKTORJA”

SOSNOWIEC, ULICA 3-GO MAJA VIS A VIS DWORCA

POLECA NA SEZON WIOSENNY DUZY WYBÓR WYKWINNYCH

KAPELUSZY DAMSKICH
PO CENACH B. PRZYSTĘPNYCH!

JOSEPH GOLLOMB.

Przedruk wzbroniony.

KLINIKA LEKARZY CZARODZIEJÓW
(THE SUBTLE TRAIL).

Przekład autoryzowany z angielskiego.

85

Sadko kazał położyć się Jonesowi na stole operacyjnym, pod oświetlającym światłem. Ten wykonał rozkaz tak powoli, jakby był pogrążony w śnie lunatycznym. Położył się z ociąganiem na stole i zdjęty nagle poczuciem bezbronności i niebezpieczeństwa, uniósł się na łokciach. Ale zaraz zmusił się do spokoju.

Nic spuszczał oczu z Galta, który podszedł do niego ze szprycką w jednej ręce i wata umoczoną w płynie antyseptycznym w drugiej. Odciągnął kawałek skóry na lewym ramieniu Jonesa, zmył jej wata, poczem wbił powoli igłę.

Jones nie spuszczał z niego oczu. Galt odłożył szpryckę i przykrył mu usta i oczy gazą. Oczy te pytały chwiejnie i błagały o pewność ostatniej chwili.

Usta zaś wyszeptaly jakby mimowoli:

— Ciekawość... ciekawość...

Galt nakrył je ustnikiem, połączonym ze zbiornikiem gazu.

— Wdychaj spokojnie — rozkazał.

Jones posłuchał. Ciało jego, jakby napięte ostatnim przypływem niezdeterminowania, rozprężyło się powoli i przyległo miękko do stołu, jak we śnie.

Na jego nozdrza spadł lejek z serwetki i po sali rozszala się woń eteru. Trzymając palec na pulsie nieprzytomnego pacjenta, Galt zamknął mu powieki. Czekał na zupełne uspienie.

Sadko wziął w rękę narzędzia chirurgiczne. I to zajął miejsce po drugiej stronie stołu. Obaj mieli twarze zakryte gazą, a na rękach miękkie, gumowe rękawice. Obaj pochylili się nad Jonesem.

Galt odłożył serwetkę z etelem i rzekł:

— Sadko, nie będzie operacji. Winiem mi jesteś tego człowieka.

Sadko stanął jak wryty, nie wierząc własnym uszom. Zerwał maskę gazową i z jego piwnych oczek strzeliły błyskawice gniewu, a usta plunęły przekleństwem w jakimś obcym języku.

— Co to za głupi żart...? — zaczął.

— Zastrzyknę mu „Kn” — rzekł Galt. — Powiniem być ciekawy skuteczkę psychologiczną. Możesz się przyglądać.

— Ja chcę zrobić operację przysadki mózgowej! — odparł Sadko, podchodząc groźnie wolnym krokiem do Galta. Patrzył na jego gądko i poruszał wielkimi rękami.

Galt odstąpił krok w tył. Groziło mu niebezpieczeństwo. Ale nie chciał się z nim rozprawić siłą, tylko zmusić go, żeby mu zajął w oczy.

— Sadko, opamiętaj się! Bo — bo inaczej sprwadzę tutaj z pół tuzina pacjentów, których operowałem na przysadkę, i których ci dostarczyłem — rzekł złowieszczo.

Już się nie cofał. Przeciwnie. Przynurzył się do chirurga i zajął mu zbliża w oczy. Sadko błyskawicą zębami i przechylając głowę, to na prawo, to na lewo, szukał wzrokiem odpowiedniego miejsca

na szyi Galta. Z gardła wydobywał mu się głuchy, zwierzęcy pamruk, który towarzyszy zawsze obnażonemu kłom.

Ale w końcu wściekłość ustąpiła miejsca wstydliwemu uśmiechowi, który nadał brodatej twarzy ludzaco doboduszny wygląd.

— Ach! Galt! — rzekł. — Ty potrafiisz doprowadzić człowieka do szału. Nawet takiego bur-r-r-anka jak mnie. Masz do tego mistrzowski talent. Jeżeli kiedy otworzę ci czaszkę, to pewnie zamiast przysadki znajde ozer-r-wonego czar-r-cika z r-r-ogami, ogonem i z widkami w pazur-r-ach.

Galt nie słuchał. Otwierał wyjętym z kieszeni kluczykiem szafkę w ścianie, pełną małych flaszeczek z płynami. Etykiety na flaszeczkach były pisane ręcznie, niecierpliwym, subtelnym piśmem Galta. Znaki na etykietach nie objaśniły nikogo o zawartości buteleczek. Flakonik oznaczony „Kn”, leżał na boku w pudełku wyłożonym watą, a obok niego jakaś specjalna, metalowa szprycka z igłą. Galt odkorkował flakonik i nabrał z niego szprycką trochę płynu. Następnie rozgrzał ostrożnie szpryckę nad palnikiem bunsenowskim. Sadko zbrobiał się tymczasem z kitlem. W zwykłym ubraniu wyglądał bardziej na niedźwiedzia niż kiedykolwiek. Poprostu zdawało się, że jest cały pokryty grubym futrem. Stanął przed szafą, w której trzymał okrycia, przeciągnął się leniwie i zionął. Efekt był taki, jakby w gąszczy utworzyła się jakinia. Na Galta nie zwracał najmniejszej uwagi, tak jakby to było dziecko, bawiące się głupią zabawką. Pozbawiony podmioty operacji eksperymentalnej. Sadko zapadł niejako w zimowy sen umysłu.

RESTAURACJA SAVOY
w SOSNOWCU

otworzyła z dniem 3 maja letnią werandę

chłodzące napoje, lody, ciastka i własne wyroby cukiernicze, najlepszej jakości

z dniem 1 maja zaangażowany został sławny zespół muzyczny, który w Warszawie cieszył się ogromną popularnością

codziennie, w sali restauracyjnej od g. 23 m. 30 artystyczny program, z urozmaiconym repertuarem, pozwala mile i beztrudno spędzić czas do g. 5 rano. 3342

Fabryka Stempli Kauczykiewicz
Klisk Drukarskich i Zakład Grawerski
A. BRINER
BEDZIN
Pl. 2. Maja 2. Tel. 159

3347

„DROBNE OGŁOSZENIA”

POSADY i PRACE

KONDYCJI
na wakacje poszukuje młoda rutynowana absolwentka uniwersyteku krakowskiego. — Specjalność: matematyka. Warunki skromne. Miejscowość obcojętna. Zgłoszenia do Administracji „Kurjera Zachodniego” pod „Natalja”. 3292

SZOFER
z czerwonym prawem jazdy poszukuje osoby może złożyć kaucję. Łaskawe zgłoszenia „Kurjer Zachodni” pod „Szofer”. 5367

WDOWA
młoda poszukuje jakiegokolwiek obrotu. Zgłoszenia „Kurjer Zachodni”. Zawiercie. 5390

Mechaniczna Wytwórnia Wyrobów Drzewnych J. Świerczyński i S. Adamczyk
Sosnowiec, ul. Wysoka No. 46.
Telefon 10 - 69.

Wytwórnia urządzona według najnowszych wymagań technicznych ze **suszarnią** — wykonywuje wszelkie roboty wchodzące w zakres wyrobów drzewnych, a specjalnie **stolarską budowlaną, modele odlewnicze, urządzenia szkolne, biurowe, sklepowe, przyrządy gimnastyczne i meble.**

Budujący uprasza się o łaskawe zainteresowanie naszą firmą, którym **bezpłatnie** sporządzamy kosztorysy, oraz udzielamy fachowych wskazówek.

U W A G A ! 3342

Heblowanie desek podłogowych na specjalnej maszynie, oraz obróbka drzewa (półfabrykatów) dla **W. P. P. właścicieli zakładów stolarskich, po cenach przystępnych.**

DESKI I LISTWY PODŁOGOWE NA SKŁADZIE!

Ceny niskie! Warunki dogodne!

Najtańsze źródło zakupu!

SKŁAD APTECZNY „UNITAS”

SOSNOWIEC
Piłsudskiego 24, obok tunelu
Telefon 11-56.

Poleca w wielkim wyborze:

Farby, lakiery, penszle, pasty do podłóg i obuwia, oraz artykuły domowego użytku.

Wody kolońskie i kwiatowe, perfumy, pudry, oraz mydła krajowe i zagraniczne po cenach jaknajniższych.

CENTRALNE OGRZEWANIE WYKONYWA „M. ŁEMPICKI Sp. Akc.”

Sosnowiec Warszawa Katowice

Malachowskiego Nr. 26 tel. 109 Al. Jerolimskie Nr. 18 tel. 298-11 Gliwicka Nr. 6 tel. 31-42

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Sosnowcu wniesiono następujące zmiany:
Dnia 2 marca 1932 r.

RS. 1. Spółdzielnia Bank Zagłębia, z ograniczoną odpowiedzialnością w Sosnowcu, Sad Okręgowy w Sosnowcu — Wydział Handlowy, wyrokiem z dnia 15 stycznia 1932 r. udzielił spółdzielczemu Bankowi Zagłębia, spółdz. z ogr. odp. w Sosnowcu odroczenia wypłat na okres trzech miesięcy, t. j. do dnia 15 kwietnia 1932 r. Nadzorcą sądowym został mianowany Adw. Mirosław Lipski.

KUPNO i SPRZEDAŻ

ARIEL 550 CC
z przyczepką dwumiejscową — nowy sprzed. Golonóg, stacja Janasz. 5371

FISHARMONJE
dobrą, z rejestrami kupi szkoda powisz. Nr. 4 w Sosnowcu, Prezydent Młodzieckiego 18. 5365

WYSPRZEDAŻ POWOZÓW
mala używanych i nowych, oraz różnej uprzeży. Sosnowiec, ul. Sienkiewicza 1a. 3285

SPRZEDAM
parcele budowlaną (75 pr.) w nowoutworzonej kolonii „Sikorka”, obok Zabkowic. Wiadomość: Dąbrowa Górnicza, Natutowicza 54, Ciszek. 5342

ZGUBIONE DOKUMENTY

KONTRAMARKE
wydana przez Gwarcewio „Hr. Renard” zgubił Józef Rejdych. 5385

KSIAŻECZKE
K. Ch. w Olkuszu Nr. 15281 zgubił Julian Koział z Olkusza. 5340

KSIAZECZKE
Kasy Chorych zgubił Wacław Stepkowski. 5389

KSIAZECZKE
K. Ch. w Olkuszu Nr. 11657 zgubiła Ruchla Laja Hupert z Olkusza. 5341

PRZYJMUJE
do szycia suknie, kostiumy i dziecięce sukienki. Sosnowiec, Sienkiewicza 8, Maszczyńska. 5270

TRUSKAWIEC
Ziemiański pensjonat „Krzysia” położony centrum. Ceny umiarkowane. 5165

WISLA
Słask Cieszyński pensjonat „Zofjówka” poleca pokoje z utrzymaniem. 5321

KOREKTOR-STROCIEL
fortepianów, pianin i hiszmaronii. — Wiadomość: Księgarnia P. Regulskiej, tel. 6-96. 5360

WODOCIĄGI WYKONYWA „M. ŁEMPICKI Sp. Akc.”

Sosnowiec Warszawa Katowice

Malachowskiego Nr. 26 tel. 109 Al. Jerolimskie Nr. 18 tel. 298-11 Gliwicka Nr. 6 tel. 31-42

BIURO PRÓB
podania, rektusy, to maczenia, przepisywania na maszynę, ko respondencja polsko-niemiecko - francuska Sosnowiec, Modzejowska 18-28, telefon 11-87 5362

ROZNE

WYDAJĘ OBIADY
smaczne, tanie. Będzin, Kościelna 2, II piętro, Rełmanowa. 5362

PROSZEK OD BÓLU GŁOWY „KOGUTEK”

Chcąc nabyć proszek od bólu głowy „KOGUTEK” „Migreno-Nervosin” należy żądać takowych w oryginalnych opakowaniach Gąseckiego, znanych od lat trzydziestu. Przy zakupie proszku „Kogutek” „Migreno-Nervosin” wyrażenia uwagi na opakowanie i opakowanie uproszczone poleca proszek żądającego dotychczas podobna. Oryginalne opakowania po 5 proszków — pudełko 75 groszy.

Tabeletki od Bólu Głowy
„Kogutek” „Migreno-Nervosin”
Tabeletki od bólu głowy, w formie tabletek. Opakowanie po 20 tabletek w pudełku. Cena 12 3/50 gr. Zgłoście tabletki „Kogutek” „Migreno-Nervosin” w oryginalnym opakowaniu Gąseckiego. 8999

LOKALE

PIEKARNIA
nowoczesna w pełnym ruchu do odstąpienia na dogodnych warunkach zaraz. Wiadomość w Administracji „Kurjera Zachodniego”. 5365

W DOWIEC
w średnim wieku bezdzietny z majątkiem poszukuje panny lub wdowy dobrego charakteru, zgrabnej z gotówką 6 tys. zł. w celu matrymonialnym. Oferty z fotografią do „Kurjera Zachodniego” pod „Przyszłość zapewniona”. 5368

POKÓJ
z kuchnią, przedpokój ze szafką do wyciągnięcia, Sosnowiec, Marjańska 16. 5366

SPRZEDAM
nowy patefon walizkowy tanio lub zamienię na dobry rower. Miłowice, ulica Złota Nr. 9, Kasprowski. 5351

KUPIĘ
2 — 4 morgi ziemi w Zagłębiu Dąbrowskim. Zgłoszenia nadsyłać do filij „Kurjera Zachodniego” w Będzinie dla „W. K.”.

TENISOWE RAKIETY
nowe naciagi, piłki, pantofle oraz wszelkie przybory sportowe, poleca po niskich cenach. „Stadion” Składnia Sportowa. Sosnowiec, Kościelna 6. 5312

KANALIZACJE WYKONYWA „M. ŁEMPICKI Sp. Akc.”

Sosnowiec Warszawa Katowice

Malachowskiego Nr. 26 tel. 109 Al. Jerolimskie Nr. 18 tel. 298-11 Gliwicka Nr. 6 tel. 31-42

DEFINICJA NA CZASIE.

W szkole nauczyciel wyjaśnia, co to jest dłużnik, a co wierzyciel. Na pytanie, kogo nazywamy dłużnikiem otrzymujemy trafną odpowiedź, że jest to ten, który jest coś w wien. Na drugie pytanie, kogo nazywamy wierzycielem, odpowiada moja córka: „Tych, którzy wierzą, że dostaną pieniądza”.

PROSZEK OD BÓLU GŁOWY DLA DOROSŁYCH „KOWALSKINA”

USUWA NAJSILNIEJSZE BÓLE GŁOWY

FABRYKA CHEMICZNO-FARMACEUTYCZNA „AP. KOWALSKI WARSZAWA.

Zamieniamy
przepraczone żarówki na nowe fabryczne za (d)płatą, Zakład reg. Żarówek „Pawwil”, Sosnowiec, ul. Dąbka 10. 5382

KONTRAMARKE
wydana przez Gwarcewio „Hr. Renard” skwa dziono Józefowi Kowalskiemu. 5372

KINO „ZAGŁĘBIE”
1249 DAWNIEJ
Kino-Teatr „UDZIAŁOWY”

„LUDZIE ARENY” (Cyrkowcy)

Wspaniały dramat cyrkowy. W roli głównej: FRANCIS X. BUSHMAN

DLA MŁODZIEŻY DOZWOLONY.

„ON I JEGO SIOSTRA”

WKRÓTCE:
„SZANGHAJ-EXPRES”

DZWIĘKOWE KINO „PALACE”
1280 W SOSNOWCU.
ulica Warszawska 2.

Dzisiaj premiera polskiego filmu

„SZYB L 23”

dramat z życia górników Zagłębia Naftowego.

W rolach głównych: BASKA, ORWID, STEFAN JARACZ I JERZY MARR.

WKRÓTCE W szeptach
czerez wyczałki

Cennik ogłoszeń:

Wiersz milimetrowy jednolamowy: na 1-ej stronie względnie przed tekstem 60 gr., w kolumnie 60 gr., w tekście 45 gr., za tekstem 20 gr. Ogłoszenia drobne do 20 wierszy 10 — 30 gr., za każdy wiersz powyżej 20 wierszy 20 — 60 groszy za każdy wiersz od początku. Najmniej 1 złoty. Ogłoszenia drobne o zgubionych dokumentach i poszukiwaniu pracy po 5 groszy za wiersz, najmniej 50 groszy. Ogłoszenia z układem tabelarycznym o 25 proc. droższe. Zagraniczne 100 proc. droższe. W numerze niedzielnym i świątecznym 25 proc. drożej. Ogłoszenia fantazyjne 50 proc. droższe. Szerokość szpalt przed tekstem i w tekście 70 mm., za tekstem 35 mm. Za terminowy druk oraz przestęgnięcie miejsc ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Za niedostarczenie pisma z przyczyn, od Wydawnictwa „Kurjera Zachodniego” niezależnych, Wydawnictwo nieodpowiada. Wszelkie pretensje finansowe Wydawnictwa „Kurjer Zachodni” zaskarżalne są w Sosnowcu.

WŁIJE: Będzin, Malachowskiego 7. Tel. 7-90. — Grodziec, Będzińska. Dąbrowa, ul. Krótka 11. Tel. 202. — Zawiercie, 3-go Maja 27.

WYDAWCA I REDAKTOR NACZ. TADEUSZ OPIOŁA. — Druk „KURJERA ZACHODNIEGO” W SOSNOWCU, PIŁSUDSKIEGO 4. — REDAKTOR QDP, HENRYK STRYIEWSKI.